

RECENSIES

HIDEOUS (WO)MEN TONEELGROEP OOSTPOOL

PERFORMANCE - 8 november 2013 - Huis Oostpool, Arnhem - [Speellijst](#)

★★★★☆

Intrigerende en ongemakkelijke performance

door Peter Zonderland gezien 8 november 2013

Een soap met de titel *Afschuwelijke mensen*, dat klinkt van de weeromstuit aantrekkelijk. *Hideous (wo)men* van Toneelgroep Oostpool is een nieuwe aflevering in de serie Visual Statements van Suzan Boogaardt en Bianca van der Schoot, die eerder verantwoordelijk waren voor voorstellingen als *Bimbo* en *Small world*. *Hideous (wo)men* maakten ze samen met regisseur Susanne Kennedy.

Hideous (wo)men heeft veel weg van een soap, maar het gaat in deze voorstelling nauwelijks om een verhaal. De scènes worden bevolkt door enkele jonge vrouwen en mannen, en een paar ouders. En zoals in veel soaps is er vooral veel gedoe over relaties, over wie met wie, liefde en haat.

Het zijn oppervlakkige figuren die niets te melden hebben, nauwelijks iets om handen en zich druk maken over hun uiterlijk en presentatie. De personages zijn van een verpletterende nietszeggendheid. Zelfs hun woorden lijken niet van henzelf. Ze playbacken de Amerikaans gesproken tekst. In de voorstelling waarin alle rollen door zes vrouwen worden gespeeld, hebben de personages rubberen maskers op. Ze hebben nauwelijks nog iets eigens. De vraag is wie of wat ze zijn. Karikaturen, tv-clichés? In dit wereldje loopt de jonge Angel voortdurend rond met een camera, haar omgeving en zichzelf filmend om zich een leven te verbeelden. Tot ze ontspoor.

Het decor van haar leven is een draaitoneel met daarop drie verschillende kleine kamers. Daarin spelen zich scènes af die niet een doorlopend verhaal vertellen maar wel met elkaar samenhangen. De carrousel draait ondertussen krakend met een ijzeren gelijkmatigheid in een traag tempo rond. Slechts een enkele keer versnelt het tempo wanneer een gebeurtenis daar aanleiding toe geeft.

Hideous (wo)men is intrigerend maar ook ongemakkelijk beeldend theater. Intrigerend vanwege de doeltreffende enscenering, het knappe acteren, de fraaie vormgeving, het spel met het tempo en de tijd en de raadselachtige volgorde van de scènes. *Hideous (wo)men* is als schouwspel boeiend.

Ongemakkelijk is dat nogal wat scènes een stevig beroep doen op de verbeelding van de toeschouwer, maar hem weinig houvast bieden. Dat geldt vooral voor de aandacht voor allerlei lichaamsvloeistoffen die culmineert in een lang provocerend slot dat een performance op zich lijkt.

Hideous (wo)men is absoluut visueel en misschien ook wel een statement. Maar de vraag is welk?

Foto: Sanne Peper

